

[Alsing Andersen.]

handlingerne udtrykt Ønske om, at man foretog en Ændring i den gældende Lov om Uniformsforbud, saaledes at Aldersgrænsen blev sat op fra 14 til 16 Aar, og vi har ikke haft nogen principiel Indvending at gøre herimod. Allerede under Forhandlingerne om Uniformsloven diskuterede man forskellige Aldersgrænser. Vi er nu med til at stille et Ændringsforslag til Uniformsloven gaaende ud paa at forhøje Aldersgrænsen til 16 Aar, men i øvrigt vil jo Uniformsloven gælde uforandret i den fastsatte Tid.

Fra konservativ Side har man ønsket at forhøje Aldersgrænsen til 21 Aar og endvidere at udvide den til at gælde ogsaa de frivillige Korps. Flertallet har ikke kunnet gaa med hertil, og for mit Partis Vedkommende maa jeg sige, at hvad de frivillige Korps angaar, vilde vi foretrække at trække Uniformen af dem i Stedet for at give en særlig Tilladelse ud over den, der allerede gælder i Henhold til de Regler, som er fastsat efter Vedtagelsen af Uniformsforbudsloven. Men Flertallet som Helhed kan altsaa heller ikke imødekomme de Konservatives Ønsker. Det konservative Folkeparti har endvidere stillet Ændringsforslag til Lovforslagets § 1. Jeg skal herom sige, at vi for vort Vedkommende anser den Formulering, der søges givet, for at være utilstrækkelig. De Konservative indskrænker sig til som Kendetegn paa de ulovlige Organisationer at fastsætte Udrustningen med Vaaben eller Genstande, der er bestemte til eller egnede til Anvendelse som Vaaben. Vi mener, at denne Begrænsning er alt for snæver. Som jeg allerede hævdede ved første Behandling af dette Lovforslag, er dette at søge Befolkningen afvæbnet ikke tilstrækkeligt, men man maa gaa videre og skride ind mod alle saadanne Organisationer, som overhovedet paa nogen Maade forbereder sig til ulovlig Magtanvendelse over for det demokratiske Samfund. I Betænkningen har Det konservative Folkeparti ogsaa skrevet, at de indrømmer, at det naturligvis ikke med deres Ændringsforslag er sagt, at Ulovligheden ikke kan godtgøres paa anden Maade. I Ændringsforslaget staar der imidlertid ikke andet end kort og godt dette ene om Vaabnene, og jeg maa tilstaa, at det undrer mig, man er saa bange for fra Det konservative Folkepartis Side at sige i selve det Forslag, man stiller, at der ogsaa kan være andre Kendetegn, naar man i Betænkningen indrømmer det. Det konservative Parti plejer jo ikke at være bange for at stille sig op som det eneste Parti, der virkelig vil opretholde Orden og

Ro i Samfundet. Men paa det nævnte Punkt er man mere large, i denne Forbindelse tager man det ikke saa nøje. Partiet har efter min Mening udtrykkelig pointeret gennem sin Stilling, at man ikke vil være med til, at militærlignende Organisationer eller Organisationer, som foretager militæriske Øvelser, skal være at betragte som ulovlige Organisationer. Jeg kan ikke opfatte Det konservative Folkepartis Stilling paa anden Maade.

Dette er i Virkeligheden et Kærnepunkt, at Det konservative Parti ikke kan tilslutte sig Flertallets Forslag, bl. a. fordi det udtrykkelig nævner Organisationer af militærlignende Form eller Organisationer, som driver militæriske Øvelser. Det forekommer mig at være ganske betegnende for Det konservative Folkeparti, at det ikke kan være med til Flertallets Forslag, men tværtimod vil være med til at give fri Bane for Kapløbet mellem de forskellige Grupper, som nu maatte have Ønske om at velsigne dansk offentligt Liv med saadanne privat organiserede Korps og derved aabne de Perspektiver af forskellig Art, som jo ganske givet vil blive en Konsekvens af Oprettelsen af saadanne Korps. Heroverfor har Flertallet i Udvalget sagt sit Nej, og vi har den Opfattelse, tror jeg, jeg kan sige paa Flertallets Vegne, at vi ikke vil gaa med til Bestemmelser, som kan give aabent Løb for en saadan Forraaelse af den politiske Kamp her i Landet. Vi ser saaledes paa det, at hvor saadant Ukrudt begynder at skyde op, maa det ryddes til Side, før det formaar at gøre Skade, og vi anbefaler derfor Flertallets Affattelse og maa opfordre Tinget til at forkaste det konservative Mindretals Forslag.

Af de kommunistiske Medlemmer her i Salen er der stillet et Underændringsforslag til Flertallets Ændringsforslag, og dette Underændringsforslag gaar ud paa, at der i Flertallets Forslag efter § 4 skal indsættes en ny Paragraf, hvori det bestemmes, at §§ 1—3 i Loven ikke skal omfatte Arbejdernes Sømmenslutninger. Jeg maa tilstaa, at jeg med nogen Forundring har set paa dette Forslag. Hvad er det, man her ønsker fra kommunistisk Side? Man ønsker, hvis ikke § 1 skal gælde for Arbejdernes sammenslutninger, at det, som der er betegnet som ulovlig Magtanvendelse for andre, skal være tilladt for Arbejdernes sammenslutninger. Det kan det socialdemokratiske Parti absolut ikke være med til at gennemføre, og vi tror, vi har Lov at tale i mindst lige saa høj Grad som Arbejderorganisationernes Talsmænd, som de to ærede Medlemmer har. Det vil